Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26139
Copyright: Admont, Benediktinerstift

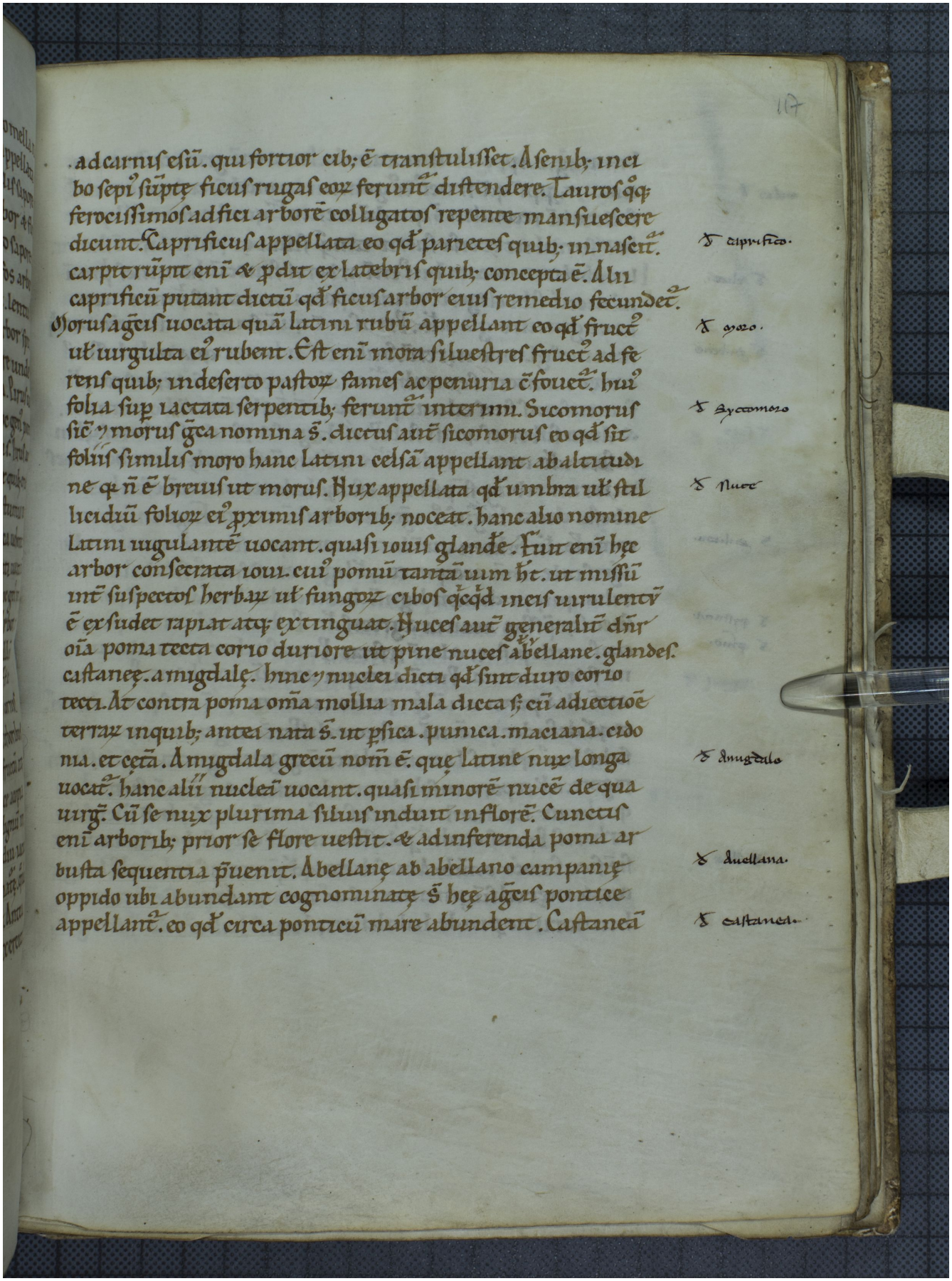

117

ad carnis esu. qui fortior cib; ē transtulisset. A senib; in ci
bo sepi sūpte ficus rugas eor ferunt distendere. Tauros qq;
ferocissimos ad fici arborē colligatos repente mansuescere
dicunt. Caprificus appellata eo qd parietes quib; innascent. ⁊ caprifico.
carpit rūpit enī & pdit ex latebris quib; concepta ē. Alii
caprificū putant dictū qd ficus arbor eius remedio fecundet.
Morus a ḡeis uocata quā Latini rubū appellant eo qd fructo ⁊ moro.
ut uirgulta ei rubent. Est enī mora siluestres fructo ad fe
rens quib; in deserto pastor fames ac penuria ē fouet. hui
folia sup lactata serpentib; ferunt interimi. Sicomorus ⁊ sycomoro
siē ⁊ morus ḡca nomina s. dictus autē sicomorus eo qd sit
foliis similis moro hanc Latini celsā appellant ab altitudi
ne q ñ ē breuis ut morus. Nux appellata qd umbra ut stil ⁊ nuce
licidū folior ei primis arboribus noceat. hanc alio nomine
Latini iugulantē uocant. quasi iouis glande. Fuit enī hec
arbor consecrata iouī. cui pomū tantā uim ht. ut missū
int suspectos herbar ut fungor cibos qcqd ineis uirulentū
ē exsudet rapiat atq; extinguat. Nuces autē generalit dnr
oia poma tecta corio duriore ut pine nuces abellane. glandes.
castanee. amigdale. hinc ⁊ nuclei dicti qd sint duro corio
tecti. At contra poma oma mollia mala dicta s; cū adiectione
terrar inquib; antei nata s. ut psica. punica. maciana. cido
nia. et cetā. Amigdala grecū nomē ē. que latine nux longa ⁊ amigdalo
uocat. hanc alii nucleā uocant. quasi minorē nucē de qua
uirg. Cū se nux plurima siluis induit in florē. Cunctis
enī arboribus prior se flore uestit. & ad inferenda poma ar
busta sequentia puenit. Abellane ab abellano campanie ⁊ auellana.
oppido ubi abundant cognominate s hec ageis pontice
appellant. eo qd circa ponticū mare abundent. Castaneā ⁊ castanea.